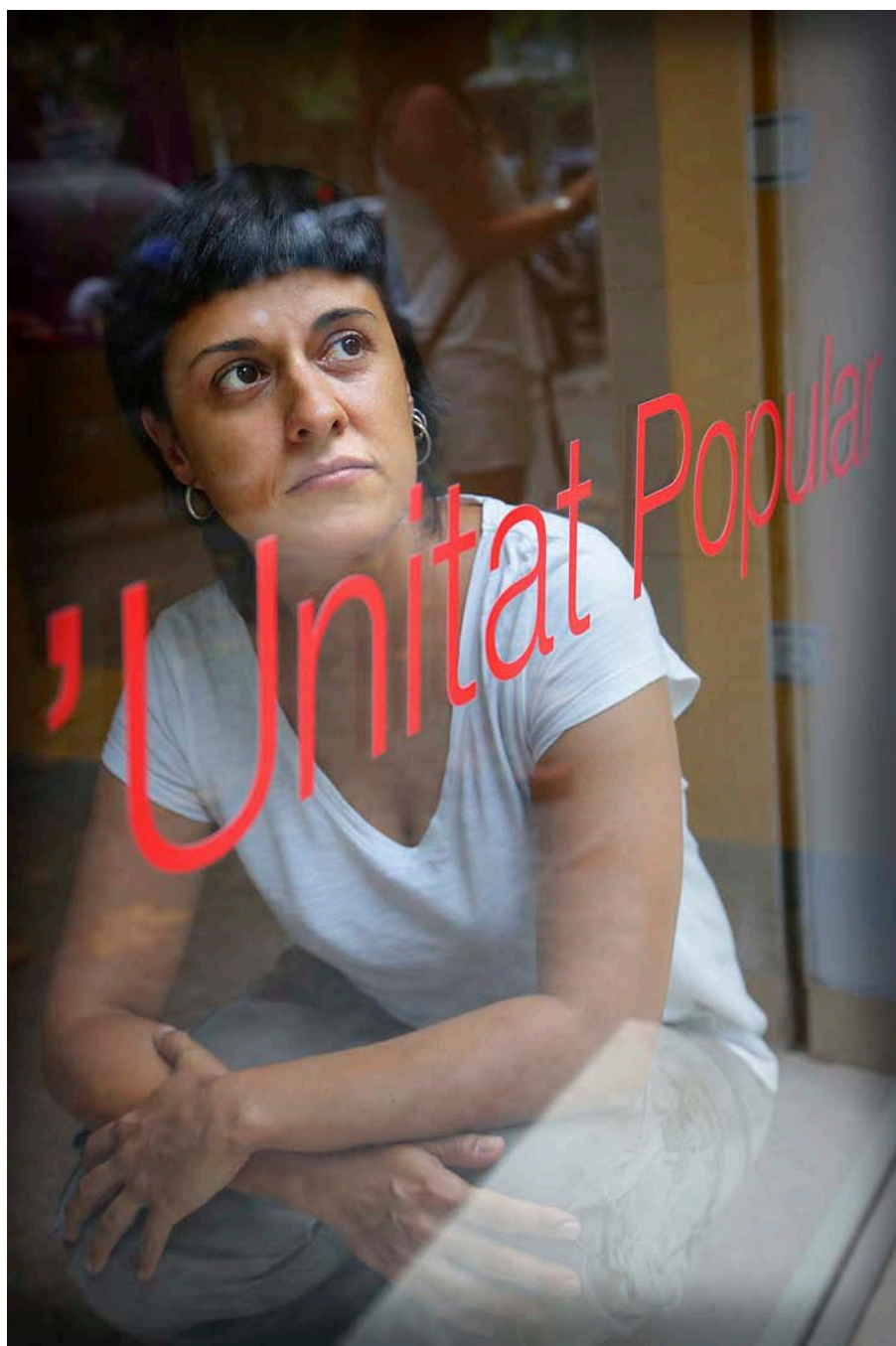

ANNA GABRIEL

«Sense trencar amb l'Estat, no hi pot haver ruptura social»

Anna Gabriel és de Sallent i es proclama continuadora d'una família de treballadors d'Andalusia i Múrcia. Amb fortes arrels anarquistes, que ella ha heretat potser amb més passió encara. La seua visió del món és senzilla, però elaborada i apassionada. Amb passió, la defensa i la reivindica.

*Entrevista de Vicent Sanchis
Fotografies de Jordi Play*

La CUP és una organització "diferent". Singular entre la intrèpida tropa de l'esquerra que es vol rupturista. I encara més si la destriem dins el panorama general de la política catalana. Catalana, de Països Catalans, perquè per als *cuperos* no hi ha una manera d'entendre la realitat nacional. Tan singulars són, que només ells poden renunciar a la imatge i l'esquer que suposa tenir uns dirigents respectats i coneguts. Són "tots", una assemblea sense líders, només portaveus, que no aspiren a manar, sinó a "col·laborar". Que no tenen candidat a la presidència de la Generalitat, només llistes. I que han estat capaços, dins aquesta lògica, de prescindir públicament de valors com David Fernández o Quim Arrufat. Ara els substituiran Antonio Baños, també independent, en primer lloc, i Anna Gabriel, en segon, a la candidatura per Barcelona.

—Com es prenen les decisions a la CUP? Molta gent s'ho pregunta sense acabar de traure'n mai l'aigua clara.

—Perquè dista molt de l'estructura clàssica d'un partit amb una executiva →

→ —**No. No només. Els de l'anarquisme. Els de la CNT i els de la FAI. Els dels "incontrolats"...**

—Sí. S'hauria de veure també si eren tan incontrolats com es diu. Jo també puc entendre que algú que sap que la pobresa, que la precarietat, que la misèria, que la humiliació, que això en un determinat moment sigui respost amb el fet que aquell senyoret que escopia a la cara als treballadors que estaven al sindicat quan anava a llogar-los a la plaça se l'executés... En un context d'insurrecció militar feixista. Em sembla que...

—**Molts van ser assassinats a les braves, per venjances personals o familiars. Sense ser culpables de res. Sovint, només per les seues creences...**

—Probablement hi va haver alguns innocents que van morir, però el que sí que sé és que van morir també molts catalans als camps de concentració nazis, que va haver-hi molts catalans a les platges d'Argelers, que van morir molts als camps de treballs forçats de Franco, i que en van seguir morint. Perquè Franco, el franquisme, amb el qual l'Estat espanyol no ha trencat, va continuar executant fins al darrer moment. I això també s'ha de reivindicar. I els hereus del franquisme, a l'Estat espanyol, amb la guerra bruta i les clavegueres de l'Estat, va continuar matant dins el que ells en deien una democràcia.

—**Açò se'ns faria infinit. Tornem a l'actualitat perquè l'espai és l'espai i hem d'anar acabant. Done'm un bon resultat per a la CUP.**

—Ostres! Un bon resultat serà el que contribueixi a fer una majoria clara. No només d'escons, també de vots. De les dues coses. Necessitem un recompte claríssim que pugui ser llegit així a Espanya i als estaments internacionals. El bon resultat de la CUP serà poder contribuir-hi. Poder afegir votants del sí, votants de la ruptura que fins ara no se sentien interpel·lats per aquest procés, gent que pateix, per un desnonament, per l'escola dels seus fills, pel seu centre de salut, se sumi també a la ruptura nacional.

—**Els dirigents de Catalunya sí que es pot diuen que els seus vots no són pel no. Vostè s'ho creu?**

—Jo espero que tinguem la capacitat abans de la campanya, durant la campanya i a partir del dia 28, d'interpel·lar aquests representants i aquests votants, sobretot, en el sentit que s'obrin a la

possibilitat d'iniciar una ruptura. No entenem que una força que diu que vol fer polítiques socials, perquè diu que és d'esquerres i transformadora, no s'acabi afegint a aquesta lluita. Acabarà sent així. Perquè l'alternativa serà el que sabem que és. El que estem veient aquests dies que és. La talla política, moral i intel·lectual del Partit Popular, tendint a zero, i la seva còpia vestida de nova política, que és Ciutadans, i el PSC, que en aquests moments tampoc està oferint absolutament res que sigui realista, perquè quedar-se ancorats també en el discurs de l'Espanya federal a aquestes alçades és com no dir res. Jo espero i confio que tindrem la capacitat de sumar Catalunya sí que es pot a la ruptura. Tot i que seria desitjable no haver d'esperar a poder-los convèncer, sinó que ells s'aclarissin, que diguessin de quina banda estan.

«Desitjo que Catalunya sí que es vegi desbordada en el tancament nacional que mantenen»

—**Em sembla que ja ho han dit moltes vegades. Ara sí, acabem. Si vostès es veuen en la necessitat de votar la investidura d'un president com Artur Mas perquè el procés continue, què faran?**

—Nosaltres el que volem és que l'excepcionalitat del dia 27 es mantingui i sigui un pols de tensió permanent. No volem restringir aquest debat a la investidura d'Artur Mas. No ha de ser un debat com el que hi ha hagut en els darrers trenta anys. Això va d'una altra cosa. Cal que hi hagi un parlament que pugui declarar unilateralment la independència i que pugui dir que la legalitat d'aquella cambra serà sobirana i no estarà subordinada a la de l'Estat espanyol. Si emulant el de la República, recollint la millor herència que ens van regalar aquells anys, formem un govern provisional, haurà de mantenir la voluntat d'articular aquesta institucionalitat pròpia. I en un govern així pensem que és desitjable, almenys nosaltres ho demanarem, que no hi hagi persones que s'identifiquin amb les polítiques dels últims governs. Per una raó. Perquè pensem que no toca que hi siguin, però també perquè pensem que, si realment inicien un procés de refundació del nou país, necessitem fer-ho amb la gent que sigui conscient que això hauran de suportar-ho, aguantar-ho, fonamentar-ho. Aquesta gent que donarà suport a la cambra que desobeirà la legalitat espanyola és clau. No només el 27. Tots i cadascun dels dies que vindran a partir del 27. I nosaltres pensem que serem més, que sumarem més persones, si no tenim un president que es diu Artur Mas que està imbricat en una tradició política que és la de Convergència i Unió, i que ha presidit dos governs que han tingut polítiques socials nefastes. I creiem que això és millor, no per a la CUP, sinó per al país. Espero i desitjo que de la mateixa manera que es podrà aconseguir que Catalunya sí que es vegi desbordada en aquest tancament aparent que sembla que mantenen, confiem que Junts pel sí, que és una formació que va molt més enllà que Convergència i Esquerra, amb moltes persones que s'han presentat a unes eleccions deixant de banda els interessos de partit, doncs que siguin prou garantia per no fer fetitxes de cap persona. ●